Gogolův omšelý Revizor má tolik životní síly a překypujícího humoru, že líbí se dnes jako před dvacíti lety, kdy v úctyhodném věku 35 let u nás poprvé na prknech se objevil.

Jako v znamenitém, pohříchu nedokončeném románu Mrtvé duše bičuje Gogol i v Revizoru v řadě první úřednickou porušenost v Rusku za doby carů Alexandra I. a Mikuláše, v druhé řadě potměšilé hlupství malých lidiček. Figurky Gogolovi jsou strojeny přepjatě, promlouvají hyperbole k víře nepodobné, jakož vůbec o podobnosti k pravdě Gogol sotva přemítal.
Naši herci přehnanosti Gogolovy neumenšili. Myslím, že by s nimi byl spisovatel spokojen, kdyby se byl našich dob dožil a Prahu navštívil, jako kdys na cestách svých v letech čtyřicátých učinil. Petrohradského větroplacha dává pan Sedláček, starostu pan Šmaha, každý ve svém způsobu velmi účinně. Nejzdařileji představuje pan Mošna měšťana Petra Ivanoviče Bočinského. Viděl jsem Mošnu před dvacíti lety v téže úloze a tehdy byl již nepřekonatelný, i neuznal potřebu něco na té figurce měniti. Nový člen našeho divadla pan Somr, beroucí se patrně po stopách Mošnových, bude asi záhy platnou silou.

Fysické pokusy. Houpající se sběračka. Napolo rozevřený nožík kapesní postaví se na okraj stolu. Nato zavěsí se naň sběračka a sice v tom místě, kde střenka a nožík se stýkají. Sběračka musí býti dutinou ke stolu obrácena. Celek sám po několika pohybech se upraví a sběračka nabude rovnováhy.

Zábavné listy – ročník XIV z roku 1892